

[Kofod-Svendsen]

arbejde i forbindelse med en tidligere lovgivning, der er blevet behandlet her i salen.

Jeg skal også nævne, at Statsanstalten er omfattet af ombudsmandens kompetence, den er omfattet af lov om offentlige myndigheders registre, og der er ansat statstjenestemænd i anstalten.

Det sidste, jeg vil nævne, er følgende: Statsanstalten er jo ikke et aktieselskab. Den er heller ikke et gensidigt selskab. Og EF's livsforsikringsdirektiv tillader jo kun, at livsforsikringsvirksomheder organiseres på 3 måder: som aktieselskab, som gensidigt selskab eller som offentlig virksomhed. Og når de to første er udeladt, kan jeg ikke se rettere, end at også det er et argument for, at vi altså her har en statsvirksomhed.

Derfor er jeg ikke blevet overbevist om andet, end at det, vi gør her, er juridisk legitimt, og jeg tror, det er i forsikringstagernes interesse, at vi vedtager lovforslaget, frem for at vi ikke gør det. Dette er altså en rimelig pragmatisk holdning blottet for religiøst islæt.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Hr. Kofod-Svendsen omtalte to alternativer, nemlig bare at gøre det, som regeringen foreslår, eller intet at gøre. Det sidste vil jeg også fraråde. Jeg skal ikke kunne vurdere dem eller sammenligne dem, men det er klart, at Statsanstalten vil komme i klemme, hvis der ikke gøres noget, fordi der sker en udvikling nu, og det er også det, kunderne gør opmærksom på.

Men hvis hr. Kofod-Svendsen havde hørt opmærksomt efter, hvad vi andre sagde, ville han have bemærket, at både hr. Erling Olsen og jeg sagde, at vi var helt klar til at se på en ændring af Statsanstaltens forhold, så den fik friere rammer. Jeg brugte udtrykkelig ordet »aktieselskab«, f.eks. ejet af en fond, som det er foreslået af Statsanstaltens bestyrelse. Men det, vi diskuterer, er ikke, om der skal være friere rammer. Det skal der. Det har alle partier udtalt sig for.

Det, vi diskuterer, er, om det skal ske på en sådan måde, at statskassen forgriber sig på kundernes penge, for der står nemlig også i den udtalelse, som hr. Kofod-Svendsen citerede fra, at det er noget, kunderne ikke bryder sig om, og det er vel ikke så unaturligt. Der er ikke ret mange af os, der bryder sig om, at man kom-

mer og hugger vores penge, og det er det, staten er i færd med, og tilsyneladende med hr. Kofod-Svendsens stemme.

Jeg vil gerne stille hr. Kofod-Svendsen et spørgsmål, netop fordi han prøvede at være rationel og åben: Vil hr. Kofod-Svendsen ikke være den, der bestræber sig på at finde en bred løsning, som omfatter både Socialdemokratiet og SF med de åbninger, som er givet her under førstebehandlingen fra vores side, desværre ikke fra den anden side af salen?

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Jeg er enig i, at hr. Kofod-Svendsens indlæg var blottet for ethvert religiøst islæt. Jeg oprøttede det nærmest, som om han læste udtalelserne, som en vis herre læser Bibelen.

Der står nemlig i udtalelsen, som jeg har her i hånden, efter at have talt om det med privatisering – hvor vi igen har sagt, vi er villige til at drøfte en aktieselskabsform – at man skal respektere, at hele formuen skal anses for at tilhøre Statsanstalten, og at Statsanstaltens overskud alene bør anvendes til gavn for forsikringstagerne og dermed ikke til udefra kommende aktionærer. Så jeg tror, at hr. Kofod-Svendsen har fået læst den lidt for hastigt.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne sige til hr. Erling Olsen, at jeg har læst hele pressemeddelelsen flere gange, og jeg sagde også, at der er flere ønsker fra denne valgforsamling, hvor man ønsker mere end regeringens lovforslag. Det lagde jeg slet ikke skjul på. Men jeg tog mit udgangspunkt i spørgsmålet, om det er godt at gå ind i privatisering eller ej. I øvrigt sluttede man pressemeddelelsen med at understrege, at udvalget for at opfylde ovenstående peger på nødvendigheden af, at forsikringstagerne får mulighed for at erhverve en afgørende andel af aktierne i Statsanstalten. Udvalget vil søge foretræde for vedkommende folketingsudvalg for at redegøre for sin opfattelse.

Jeg synes også, det er vigtigt, at forsikringstagerne får mulighed for at erhverve aktier i Statsanstalten, idet der dog kan være forskellige opfattelser af, hvor stor en mulighed, men altså ja både til privatisering og til, at forsikringstager-